

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 547/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић, адвокат из ..., против туженог „Крушевацпут“ АД из Крушевца, чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат из ..., ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, на седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Основни суд у Крушевцу, решењем П1 191/2020 од 01.06.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Краљеву, као стварно надлежном суду. У образложењу је указао, да, како суд током целог поступка по службеној дужности пази на своју стварну надлежност и основан приговор туженог да тај суд није стварно надлежан за поступање у овом предмету, с обзиром на то што није у потпуности реализован унапред припремљени План реорганизације који је усвојен и потврђен од стране Привредног суда у Краљеву, да је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Краљеву.

Привредни суд у Краљеву, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 449/2020 од 20.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да је решењем тог суда Рео 5/2014 од 29.04.2014. године отворен поступак стечаја над туженим, потврђено усвајање измењеног унапред припремљеног Плана реорганизације од 20.03.2014. године, обустављен стечајни поступак над туженим као стечајним дужником и да су Планом реорганизације обухваћена сва потраживања зарада и других права запослених настала до 30.11.2013. године. Затим, како се у конкретној ситуацији ради о потраживањима на име неисплаћене зараде, као и накнаде за регрес и исхрану у току рада која су доспела после периода обухваћеног Планом реорганизације и за које је тужба поднета после обуставе стечајног поступка над туженим, сада активним привредним субјектом, да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Тужба је поднета 15.03.2016. године. Предмет тужбеног захтева је исплата на име неисплаћеног дела зараде за јуни 2014. године, неисплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора за 2013, 2014. и 2015. годину и дела неисплаћене накнаде за месечну исхрану у току рада у укупном износу од 118.912,00 динара и уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на зараду за јуни 2014. године. Тужилац је поднеском од 10.10.2019. године смањио тужбени захтев на укупан износ од 86.845,20 динара.

Решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године, правноснажног 06.08.20014. године отворен је стечајни поступак над туженим као стечајним дужником, потврђено усвајање измењеног унапред припремљеног Плана реорганизације и између осталог обустављен стечајни поступак.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, је прописано да, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Одредбом става 3. овог члана, између осталог, да, основни суд у првом степену суди о правима, обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом. Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. овог закона, између осталог да, привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом става 2. овог члана, између осталог, да, привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) је прописано, да, овим законом уређују се услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима. Одредбом става 2. овог члана, да, стечај се, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом. Одредбом става 3. овог члана, да, под банкротством се подразумева намирeње поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица. Одредбом става 4. овог члана, да, под реорганизацијом се подразумева намирeње поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације.

Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају је прописано да, правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

У конкретној ситуацији су престале све последице отварања стечајног поступка над туженим усвајањем унапред припремљеног Плана реорганизације и обуставом стечајног поступка, док тужилац од туженог потражује новчане износе из радног односа по тужби која је поднета 15.03.2016. године. Дакле, ради се о потраживању тужиоца за које је тужба поднета после обуставе стечајног поступка над туженим у спору против послодавца који активни привредни субјекат, те нема основа за заснивање стварне надлежности привредног суда, због чега је за сада за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крушевцу, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**